

'83 Jaffna College, and is at present connected with Salem Kacherry as a clerk.

வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, ஈ,

யாழ்ப்பாணம்.

என்று பாரத்கிரககண்ட யாழ்ப்பாணப்பகுக்க
வதி மலலுக்கோ அம்மாரடி இப்படி போ
வருச்சி எங்கதிலாவது கருத்திலாவது கருத்திலா
வலயெழைப்பதில் தாரியர் சொன்னிலவ
வாஸ்பபர்த்த பூமிக்கையுடையாரம் யாம்படு
தயாரக் தீரார் பாரியர் சுமுத்தத்தோடு சுமுத்
தீராமயக் கல்சுலு வெள்ளக்கண்ட மர்த்து அ
ணைக்கடித்த தாரியர் குணக்கணப்படுத்தத் தாரி
யர் நிலாவாஸ வற்றுகண்டக் கீளப்பி வயல்வெளி
பயமிலிடு எங்குமேயுக்காரம் எங்கும்க்குண
பாரியம் யாதனோற்றுர் சிலகார்ப்புக்கண து
புவுக்கத்தக்கவெனறு இத்தால் உச்சிசுளிருமா
பணியாமயம் சாசியத்த நேருக்கத்த வத்தி
த்தோடகணவிலைமறு பருத்திரிசுலு சமடுவெனறு
புரக்காமதமா? நண்ணதையா? குளிரந்தையா?
உலகநகரத்திரமடுவெனக் கட்டிக்கோதாரம் புசி
யென்ற வெள்ளையியுளர் கேட்டெனறு வென்ற
னையே! ஸ்ரீநர் கங்கார்பு பணையுக்கத்தாரோ
கத்தாராய் சிந்துநிலையிற்றுளர்கிருக்க, எமது
தண்ணெனதுதார கதில யாழ்ப்பாணத்தாரிடு
குணறுணறு செல்லுமறு புகுத்த நீர்ப்பாடுவே
உடுபோய்ப்புத்திர போசிகின்ற, நமக்கு நீர்பாடு
யுக்கல் விஷயத்தில நீரென்ற தியாமதெனறு
வண்ணிக்குக்ககணப் பருக்கக் கண்பர், ரெடுக்
கிடுத்தித்த பணையிலவெய்கார்ப, தாமடுதே
தவெலுக்ககணறு, பருகுத்திரமுகுளர் நீடமுனறு

1. அச்செழுத்துக்களாகக் கோருங்கோ
அச்சடித்தச்சடித் தாடுங்கோ
யிச்சயில்லாமல் மடித்துநூல் கோருங்கோ

நயிலில் பிரசுங்கியாரின் மனைவி.— The late Mrs. C. Niles.— இப்பாலயிலே சிலவருக்குக் கணக்குகள் காண்குசேறு மென, நயிலில் பிரசுங்கியாரின் மணலாயின் பிரதேசமே நோய்ப்பாடிநோகாட்டிலே நிற்கிட்ட உங்க சாயுத்தரம் கடைபெற்றது. நயிலில் என்னுடைய பேருடைய புகார்மீதம் லுலவாய் புகாராயம் பெற்று இருக்கிறேன் ஜெனப்பாசாலாயின் கவ்விற்கு மென, தாளியிலே நயில்கையர் பணத்திற்கு நமஸ்காரம் சாயு காலம் நீட்டித்ததாயின் கார்பாலியாய்க் கண்டி ஆய் உதவையு காட்சி பார

மெம்மெசரி புதிதெலாவிலிருக்கிறது. அசுவ லிப்பரதங்கள் அதுமையாக அக்காலத்தில் மணந்தோருமார்க்கமாய்ப் பழம் வட்டுருக்கச் சாஸ்திராசுவமரணுக்கர் றுற்றுச்சொச்சப்பேரும் மாய்ப் பின்வெ பெண்பின்னகளினி சுற்றத்தவரும் சாஸ்திரம் போதனும் போல முன்னும் பின்னும் அக்காலம் பக்கமுமாய் உலேவிலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்குச் சென்ற பவனிக்குத் தற்காலப்பவனி நிகராகிறது. பத்திரேய பின்னங்களுக்கு மாதவாவு தாராளானுக்குப் பாட்டமுமாகிய இவர் குணமுதலாகத் தாம் சிறந்த யார்க்கும்மாதாவடைவானடைவாய் திருந்தும் பத்திரேயநிந்தும் தம் புத்திர புத்திரிகளுடன் வாழ்ந்து துறைவற்ற மனச்செல்லியாய் இடைவெறுவதற்கு நோயாளியாய் தம் மருமகாசியமெல். பிறந்த தம்புவலுடன் சிலகாலம்வசித்து மறுபடி சிலமாதங்களுட் தமது சென்னையாகிய இதுபாலவென்று புத்திரர் பெளத்தியர் வித்தியை மத்தியிற் காத்தரும் முன்பின் ஒழுபது வயசு வரை யில் ஞானத்தினையடைந்தார். புத்திரர் புத்திரிகள் பாட்டப்பின்னகளாய்த் தொண்ணூற்றுமூர்ப் பின்னங்கும் கயிலில் சுகசாஸ்திர யாருங் கிறிஸ்தவராய் உண்ணவையுந்ருமாயிருக்கின்றனவேண்டும் ஒரு சந்தையும்கூட சஞ்சாரம் ஆசிரியராய் பெற்றுகொண்டிருப்பது போதிய திருட்டாந்தமாம்.

பிரோசெமத்திற்குச் சைவரும் கிறிஸ்தவர்களாய்த் திராணபர்பின்னங்கள். இறந்த இப்பின்னையவையிற் புத்திரர் ஸுவர். புத்திரிகள் ஸுவர் தவெனையிலும் உயிரோடுருக்கின்றார். ஸுவர் புத்திரரும் ஸுவர் மருமக்களும் போதகர்மார். மருமக்களிலேயுமவர் சுப்பிரீங்கோட்டுப் பிறந்தார்.

வெட்டுமீதிப்பு. — Harvest. — பின் மழையெழுந்த நாளப்பழம் மணத்தும்பழமடைந்த சிதையர் இனியெண்ண வெட்டுக்கெட்டியே திப்பெழுமறுதயென்ற சினைவகைத் தக்கம் என்பார்க்குத் தயத்தமாய் ஆயுதங்களைத் துருப்போக்கிப் பாணிகளிற்கொள்ளப் பரபரப்பின்றிகிறார்கள்.

முத்துக்குளிப்பு. — Fishery. — இங்கே வயல்களிலே கமக்கார்கள் வெயில்குளித்து நெல்லெடுக்க அங்கே கடலிலே குளிகாரர் கிறீருளித்து முத்தளைத்தொட்டுக்கிறார்கள்.

எம்மென்னவர். — Our Agent. — தவவர்ப் பணக் கழிவாடு வகு நெற் குத்தகைகளையும்கூடத்திக் கழிவான சில வேலைகளையும்கியமித்துச் சைவரபுத்தல்கிரைக்கோட்டை யுதனக்குவெள்கிறார். நேற்று முன்தொள்ளும் சங்கனையுக்கு வந்தார்.

மெல். செல்லியாபின்ன. — Mr. J. T. Christmas. — தெல்லிப்பழைச் சைவப்பத்திரகாசிய மெல். கிறிஸ்தமன் சீரோட்டபுத்திரர் இவர் பிரேசு (Prece) என்னும் பிரீட்சையிற் சித்தெற்றது இப்பிரீட்சை தாசிலார் நிரைக்கேற்றது. இக்கடன் எவ் வ F. A. பரிட்சையிலும் திரைமையோடு சித்திரபெற்ற சங்கதி காதில் விழப்பெற்று உள்ளக் களிக்கின்றோம். இவர் அடுத்த வீதியிலும் அங்குமில்பெறுவதிலையமா?

மெல். ஆமெல்தீருங். — Mr. W. J. Armstrong. — பால் வடுஷங்காக்கச் சென்னைத் துறைத்தனக் காலவியப்பத்திரோடு சேர்த்து வித்தியாதசியாயிருந்த இவர் றாறு குபா உபகாரம்சமகந்தை இளைப்பாறத்தொகு. இவர் வட்டிமகந்தைச் சைவப்பத்திரர் மெல். இறைமையுந் தியார்.

மெல். கல்லியா உலில்லியம் அரசரத்தினம். — Mr. N. W. Arasarethnam. — காலத்தென்ற ரோச்சேல் அரசரத்தின முதலியாரின்புத்திராகிய இத்த இறத்தினம் சென்னை வைத்தியக்கல்லியரில் அரசர்கிறார் எச்சபதை அக்களிகாந்து தெரிவிக்கிறோம். இவர் சிலகாலம் ஆசிரியருக்குக் கவனப்பாற் அப்பும் உத்தியோகப்போட்டுப் பிறிதெடுக்கெல்லார். பெற்றுவளர்த்தவயித்தியம்மியுற்றுவதற்குத் தைத தம் புத்திர சிறப்பைக் காணுது முத்தியது பரிதாபமே.

மெல்ஸ். என்லெம்னென். வீ. ஏ. — Messrs C. T. Hensman, B. A. and James Hensman B. A. — முக்கின்னவர் சிலவாக்களினி ஸ்ஞ் சஞ்சாரசகிராமச் சென்னையெழும்புருவம் மணவியுடன் பின்னகவளவிடத்து தமதுஉத்தியோககந்தைத்துத்திகிறுப்பினர். இவர் தந்தாலம் சென்னைத் துறைத்தனக் கல்லியரில் இக்கிலிஷ்பதயில் உம் ஆசிரியராயிருப்பார்.

மற்றவர் ரோசாக்கிரிக்கல்லியரில் ரோசாட்டம் ரோசாரணாய் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார். சம்பளம் குபாய் 3000 ரொட்கி. 1000 வரைக்குவதும். இக்கிலிஷ்லுர்க்குள் இராசமத்திரிக்கல்லியர்துற்றாக்கொண்டதாம். எம்முரர் கோசர் உயர்வை விட்டுக் காறும் பெருமையடைகின்றோம்.

மெல். ஹபி உலில்லியம். வீ. ஏ. — Mr. L. C. Williams, B. A. — வேலும் நென்கிறுத்தலெத்தாறுவந்த தஞ்சாவூர் திருச்சிறப்பன் அப்பத்திரைக்கு உபவித்தியாதசியாய் நியமனம்

பெற்றார். சம்பளம் குபா 3000 ரொட்கி. 3000 வரைக்கு.

பாதர் பின்னன்கள். — Father Flanagan. — யாழ்ப்பாணக் கதலிக் மேற்பிராணியார்க்குப் பிராணபுதமான் பாதர் பின்னன்கள் என்னும் குரவதுக் கால்ச்சல்கண்டிருந்தனர்.

மெல். சீவரத்தினம். — Mr. S. A. Cheevanatham. — கடைசியாய் மாண்புபாய் திருவுபகாசத்தகார் வரையிலி உபதேசியாயிருந்த சுவரைப் பிரீட்சைசெய்துபிரசக்சியாக்கத்த தீர்மானமிட்டனர்.

இலங்கை.

சஞ்சலசங்கதி. — The Late Lady Gordan. — எமது தேசாதிபதியின் தேவியார் மோலுத்திலேயே பரலோக பிராந்தியானு என்று கல்விசிறு. அக்கம்! அக்கம்! கூற்றுவன் சக்காவர்த்தியை விடுவானு? சங்கிராமியை விடுவானு? யாருக் காலபாசத்தார் கட்டுணைத்தாகவேண்டும். இலங்கைக்கு வாத தேசாதிபதிகளின் பன்னியுள் கோடல் தேவியார் மிக்க சிரோட்டர் என்று பாராட்டப்படுகின்றார்.

தேசாதிபதி. — Our Governor. — கனல் வனாயிற் ரோசாசனரையில் வந்த சேர்வென்று காத் திருக்கிறார்கள்.

மிளகுச்செடி. — Pepper Cultivation. — லுங்கை மலலாட்டுப்பூமி மிகுதச்செய்கைக்கு மிகவாய்ப்பற்றதாய்க் காண்க்கோம். பலாமாசியும் மிகநயப்பாம். அவ்விதச்செய்களின் கீழேதான் அதனை மிகப் பண்படுத்தலுற்று.

கள்ளோட்டுக்காரர். — Forgiving Notes. — கோட்டாட்டப்பெற்று கைதேர்த்த புத்தஉன்னகமாரிவர் போலீசர் கைப்பிடிக்கப்பட்டனர். குருக்களார் பிடியானுற் சீலநாட்டை சொல்லவேண்டுமா?

வடதேசம்.

அன்னம் அரசர். — King of Annam. — இலங்கைலுச்செய்துவிட்டாரென்று செய்தியிருந்தது. குருக்கள். — Kormkan. — குருக்க போசனமாக அக்கிராமப்பெற்றிருக்கும் சமூகத்தினையிதனை இக்கிரைத்தின அரித்திருக்காக அனுப்பி லுலோ என்று இத்தியாலிஸ் போசனவையிற்று. கரப்பம்பொருளென்று சிலர் சந்தேகித்தும் எம்முரிச்சேவல். தேனெல் சிறிவைக்கண்டிருக்கும் அலுதம் என்று பால்கித்திருக்கவமா? இத்திருத்த பிரச்சாராயம் உண்டுபெண்ணிலுலோவேன்று சிலர் கருதினார்கள்.

பிறதேசம்.

ஐரோப்பா. — Europe. — யாதொது விசேஷமுமின்றி ஐரோப்பா அமைந்திருக்கிறது. அத்தியகளின் அகப்பற்றம் சோதித்திருப்பினும் புறப்புறத்திலொன்றையையுக்கொணும். பிராச்சீலே பவலுக்கர் சேனாபதியின் தோளையிட்டோ மந்திரம் சற்றே அசைவல்கு. பிராஞ்சு களேளாய் இம்மனுவுணையிட்டே சலனமுற்றிருக்கிறது.

ஓல்லாந்து அரசர். — King of Holland. — அடிக்கடி கார்டேமெக் மணத்தும் கோமதுரியர் போல்து இவரது நிலைமை வயோதிராசிய இவர்க்கு தின்து சற்றே சவுக்கியம், மறுபடிருத்தம் என்று மாற்றியார் சங்கதி வருகின்றது. இவரிற்றதால் பட்டத்தக்குரிமைகளார் எட்டெயக்க குமாரத்தியாகவே ஒதபோது இராசாங்க விஷயத்தினும் ஏதும் மாறப்பா நிகழலாம்.

அவுஸ்திரியாரசாங்கப்பட்டப்பதில்வர். — Crown Prince of Austria. — உதிரசன்கிண்குசீர்டென இவர் தேகவிவோமாமனதால் அவுஸ்திரிய அக்கிராமர் இழுவகொண்டபட்டாறுற்றார்.

பின்னெட்டிய சக்கிரியம் இவ்விராசுதாபன் தற்கொலைசெய்திருந்தனென்று விளக்குகின்றோம். இவர் பெல்சியம் தேசாரசாலிம்மகலெ விலாகப்பண்ணினார். மாணுமாய்மும்மற்றிப் பின்னெடுவருக்கு சாவிட்டுக்கு அழைக்கப்படவில்லை.

தொங்கின்சனடை. — War in Tongking. — தொங்கைகாட்டார் பிராஞ்சியர்மெற் தொங்கியெழுந்த கலகம்வினத்தப் பன்னிரண்டு யுத்தவிரோடு உத்திகிட்டியோருளெம் மடித்தார்கள். அலுலிம்மட்டில் முடியவில்லை.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

காநாசங்கதி. — Miscellaneous. — ஒருநாய் ஆயிரக்கிண்கி விவாபட்டதென்ற சங்கதியை எம்மிஷ்ட ரோப்புக்கொள்ளப் பின்னிற்பார் போலும்.

ஒன்பதாமசத்தள்ளே புலகவீதியாய்ததார கொலையுண்டார் கிசுக். காயம்பெற்றார் கிசுக் கோ.

தன்புத்திரியாகிய. — சர்மன்சக்காவர்த்தினி வறியிலும்தலிடத்தைக்கட்டெடொன்றைக் கண்டேடுத்த பையனெருவனுக்கு இராணியார் பத்தகுபாவுபகாங்கொத்தார். கிறிஸ்தவல்லுலாட்டிலே குழியுல்களானுண்டாகும் கஷ்டம் தாங்குகொணுமாய் வறற்றை நீருமும்பண்ணும் வறியுல்களவார்க்கு உருமூர் பவுன் உபகாரத்துவோமென அரசாட்சியார் வைத்தப்பண்ணினார்.

மழையின் புண்ணெட்ட பஞ்சத்தினுற் சீலுலிலே இலட்சக்கணக்கானோர் அவதிப்படுகிறார்கள். அவருக்குச் சகாயஞ்செய்யும்பொருட்டு வுக்காயிலவசிக்கத் அக்கிலேயர் போருளிட்டேகின்றார்.

வைத்தியப்பெண். — An Woman Doctor. — சிங் என்ற பெருளின் சைப்பெண்னெருத்தி சீலுதேசத்திற் பிரபலமாய் வைத்தியம்நடத்துத்க்கதி எம்மவர்காதிற் கெப்படியாமோ? இப்பெண் அமரிகன் வைத்தியசாலையிற் கல்விதற்றவர். பின்னகளுக்கு என்னெய்கொதிப்பிக்கும் பெண்பரிக்காரமாய்த் வைத்தியம்நடத்தும் பெண்கள் எம்முரிஷுவாமவ தெப்பொழுதாமோ.

கிறிஸ்தவர்களே வதைத்தல். — A Massacre of Christians. — உகண்டாநாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களும் ஹாரர் போக்கியெழுந்த குராவைத்தாய் சதார்கள். அக்குதவத்திற் பிராஞ்சும் இக்கிலிஷும் ஒட்டமெடுத்தார்கள். அபியரோ கொலவாகும்.

கடிதம்.

பிரதியுத்தரம். — Answer to Correspondents. — "M. M" கடிதம் வருகும் அங்குநேற் விஷயக் துற்பபையாமே வரைத் தஅச்சுக்கணுப்பிசும்.

பைத்தியகாரர்.

ஐயாவே. இலங்கையிலுக்கும் பயித்தியகாரருக்கென்று அரோட்சியாரார் கோழம்பிலோர் வைத்தியசாலை செல்வகடைபெற்றுவர், யாழ்ப்பாணத்தினிற் பரபல் குறிக்கின்றன இங்கே பயித்தியகாரர் சரியான உணவு உடை வீடு வைத்தியமில்லாமற் தேகுத்தினவண்கடெடும் திரிவகைக்காண்பெருவந்தும் அக்காமன கரியமே.

இலங்கைப்பற்றி அரசாட்சியாருக்கு அறிவிக்கவேண்டிய உத்தியோகஸ்திர இக்கருத்ததால் ஓரளவிற்கு அத்தட்டப்பெளர்களென்னும் நம்பிக்கை உடனத எழுத என்னவ் எவ்விதம்.

N. S. A.

உலேற் பாலியசங்கத்தாரது வருஷாந்தக் கூட்டம்.

தைமீருக் க் கணிக்கிறமை இக்கூட்டம் உலேற்வோலையத்தில வைக்கப்பட்டது. ஸ்திரி, புருஷர் பாலியாலசன்கள்கூட்டம் பவழிந்தது. பெற்றதூயம் மகிழ் உற்றுக் கணக்குரி பேச்சுக்கள் சம்பாஷணை பள்ளிக்கூட்டப்பின்னகளால் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டது.

முழுவதற்குப் பெற்றபிரமாணக்களையுத் தவகுது சொன்ன ஓர் பின்னையுப்பார்ந்து, ஆ! இப்படி எல்லாப்பின்னன்களும் கெட்டுப்பண்ணியிருந்தாலோ என்று விதந்துபெட்டன.

இனியதீதங்கள் பெண் ஆண் என்னுமிகுபாலாறா ஸ்திரிதாய்ப் பாட்டப்பட்டன.

மேலும் அக்குள்ள பின்னகளைத் தயிரியப்படுத்தி Wood ஐயதும், Marsh ஐயமுனைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். Marsh ஐயர் ஐயகளைப் பிரியப்படுத்த ஓர் வாத்தியக்கதலியை விளையாடியும், சன்மார்க்கமே அதன் சொந்தப் போக்கிலும் எண்பெருக்க துரிப்பொருக்கித் தாறுத் சிலவற்றைச் சொல்லிமுடிக்க, Wood ஐயதும் நாம்கெய்கிறதை இன்னதென்றனாரது புத்தியினமாய்ச் செயலாகாதென்ற சந்தையச் சில குறிப்பைச் சொன்னார். Howland ஐயர், Lawrence உபாத்தியாயர், Samuel David வைத்தியர் தக்கக்கூட்டத்திலிருந்து சந்தோஷம் தாங்குகொண்டுவேங்கிவருபுச் சில சொற்களைச் சொல்லக் கூட்டம் ஏதம்மனையினில் முடிவுபெற்றது.

Mr. H. B. Stickney என்பவரே இக்கூட்டத்தக்கு அக்கிராணையிருந்தார்.

எங்கள் மாபாரதம், பாலக், கருமைக்க, கற்கண்டை,தேவையுப் பாலகர்ஒரெபொருளும் அரோசுமப்பண்ணுமை போல உம் ஞானபாலாலையு என்றும் அரோசுமப்பண்ணுதவரைப் பக்குமமாகுதலாம்.

பாமராச்சியம் பாலுதலைய தல்லவா?

[சுருக்கமியின் அவசியமற்ற சிலவற்றை வெட்டிவிட்டோம். உத. பத்]

REVDS. DANIEL MARCH, D.D. AND
EDWARD G. PORTER.

Our readers will recollect that these two gentlemen from America visited the Jaffna churches last year, about this time. They have now returned to America, having accomplished their long and memorable journey among the principal mission fields of the East. The last mail brought to Jaffna letters from them. They seem to be satisfied and pleased with the mission work going on here, and take pleasure in testifying to the spirit of harmony and Christian fellowship which they have observed not only among the members of any particular mission, but also between the representatives of different Boards and of different countries. The example, in the respect of the churches in the East, they add, must commend itself to the churches of the West, and go far to encourage a spirit of greater catholicity among all those who devoutly consider the prophetic prayer of our Lord "that they all may be one." Their letter concludes thus: "We are persuaded that the missionary cause is receiving everywhere a new impulse, both at home and abroad. The work in the future will partake less of sentiment perhaps, but more of intelligence, of conviction and of purpose. The conscience of the Church is declaring in louder accents that our Christianity must be co-extensive with our civilization. The growing influence of the English tongue and of the Anglo-Saxon race throughout the East is a sign of the times not to be overlooked. And, more than all, the power of the Holy Spirit is amongst you, turning the hearts of men from darkness to light, and in a thousand ways making these avenues of the world's commerce so many channels in which are flowing streams of righteousness which make glad the whole city of our God."

THE ALLAHABAD CONGRESS.

This is a subject of discussion here and there. As education is advancing, the people have better ideas of their rights and liberty. The Indian Congress is an association which owes its origin more or less to higher education imparted at the Universities in India, if we judge rightly from the several speeches made at the last Congress. So far as it has gone, it has done well and we have hardly found any reason to sympathize with the views of the opponents who are said to exist amongst the officials both native and foreign. When the Government party is aware of the existence of an association able to criticise its actions, it has a guard against going wrong, and on the contrary, it may derive valuable suggestions for furthering the interest of the vast Indian Empire, committed, in the all-wise Providence of God, to the charge of England. In England, there are the liberals and the conservatives who hold the balance of rights, and liberty is well kept up. One party is kept at bay by the other. Unless and until the Congress takes a wrong line of action, there is nothing for rulers to fear about it. What was the occasion for the anti-congress meeting held at Tuticorin as reported in the Ceylon Times of the 7th January, one cannot well understand. While India is emerging from the thralldom of custom and caste, ignorance and superstition, to which the land has been doomed for ages and while a handful of men imitating the doings of the leading nations on the face of the globe, begin to aim at reformation of the country, it is uncharitable, if not a positive wrong, to have a split in the camp. In this view of the matter, the anti-congress spirit is doing no good either to its country or its government, unless it be that it has its own object to serve. The people of any country are entitled, as a matter of right, to be represented, heard, and governed, in the best manner while they are bound to obey

and honor their rulers whose one aim and object is the welfare of the ruled. We think that in this respect the object of the Government and that of the congress is identical. Another pleasing feature in the congress is the improvement of the social customs, in which there is a large space for a change for the better. Besides education, contact with Europeans and Missionaries has done the people a good deal of good in giving them enlarged ideas of life.

But there is the great problem to be solved. Can India hope to take its proper position amongst the nations, until the land, in its entirety, acknowledges Jesus Christ as her Lord and Master, throwing away all her idols to the bats and moles? The Indian Congress may devise means and ways to reform the land, but the success is doubtful, unless the foundation is laid on the "Rock of Ages." Love to God and love to man are the two comprehensive divine laws, to be thoroughly studied and practised; and if these laws are obeyed, all blessings will flow, as a natural consequence, and the people will be united and strong. It is then the empire will occupy its true position and see its most glorious days.

Com.

INDIA'S FUTURE.

Sir W. W. Hunter, who has done so much to place India as it really is before the world, whose views are so clear and statements so correct, has recently given an important address before the Royal Scottish Geographical Society on the Historical Aspects of Indian Geography. In it he shows how the geographical relations of the different parts of India have had much to do with the religion, the races and race characteristics, the politics and governments of India. At the close he looks forward to the problem of the political future of the land. The conclusions of such a scholar of Indian affairs are important. He says:—

"I for one do not look forward to an India which will be a single state. But I do look forward to an India firmly knit together into a great Empire. For I see an India in which the ancient barriers, that nature had set up against unity, have been thrown down. I see an India, in which ample scope is given in each province for the local management of local affairs, yet in which the revenues and the armies of all provinces are available for the political needs and military defence of the united Indian Empire. Above all, I see an India in which the long divided races are at this moment awakening to the first impulses of a common national life, impulses which have sprung not from a common resistance to oppression, but from a true sense of united interests under a righteous government, and of united loyalty to a wise and beloved sovereign. Seeing these things in the present things that were never seen in India—and knowing how British rule has solved the hard problems of a divided India in the past, I look forward, not without anxiety, but certainly without fear, to the united India of the future."

RELIGIOUS THOUGHT.

Men say sometimes that right religious thought is connected undoubtedly with right religious emotion, but with nothing else. There never was a greater mistake made by any intelligent person in the world than that. Right religious thought has to do with all life, with the entire conduct and prosperity of our affairs in the world. It is spoken of as being the "water of life," and it is like the water which is in the breath of the babe and in the bone of the man; which is in the dew-drop; which is in the mill-stream; which is in the fleecy cloud; which is in the boiler of the engine; which is in the rain-bow that lifts its shining arch above us, and in the cataract whose tremendous rush and precipitous fall go on underneath that lovely and lustrous arch. I have sometimes thought in the universality of its application, that it was like the paper which men make out of defiled and rotting rags—one of the miracles of modern industry—on which are impressed the great truths of the Bible; yes, on which are impressed the great thoughts of preachers and teachers; yes, but on which also the lady writes her note and the poet writes his lays, and the author writes his essays or treatises, and the merchant writes his accounts, and on which nations conduct their correspondence, which enters as a material into almost a hundred and fifty mechanical arts, of which the roofs and walls of houses are builded, which is fabricated into toys for the hand of child-

hood, and which is wedged and rammed and moulded into the cartwheel on which flows back and forth, with incessant and resounding recurrence, the commerce of a continent. So it is with religious thought. Selected.

Local and General

—Mr. C. T. HENSMAN B. A., who was here a few weeks ago on a short visit to his native place, is at present the Assistant Professor of English in the Presidency College, Madras.

—Mr. JAMES M. HENSMAN B. A. We understand that this gentleman is now appointed as the second Lecturer in the Rajamundry College, but he continues to act for the First Lecturer. The College at Rajamundry is one of the first grade Colleges in India.

Mr. L. C. WILLIAMS B. A. is now appointed Assistant Inspector of schools in Tanjore and Trichinopoly.

Mr. W. J. ARMSTRONG. This gentleman who was for a long time connected with the Educational Department in the Madras Presidency as Deputy Inspector of Schools, has with the commencement of the present year, retired with a well earned pension of Rs. 100. We hope that he will now return to the land of his nativity to spend the sunset of his life in the furtherance of God's kingdom, following the example of his two brothers, the Revs. G. Champion and B. H. Rice. Com.

Mr. WILLIAM ROGERS ARASARATNAM. We hear that this gentleman, a son of the late Mr. E. Rogers Arasaratnam Modir, has just passed his final examination in the Medical College and has obtained his qualification to practice Medicine and Surgery. Dr. Rockwood, who is now the leading surgeon in the Island, was the first among the Ceylonese to pass out of the Madras Medical College; then came one Mr. Senaviratne, who was followed by one Mr. Chinna Pillai in 1882. Mr. Arasaratnam took the Government qualification, a privilege thrown open to all only once in the history of the College, and restricted now as before to students selected by Government and known as Government Scholarship students. We may mention that Dr. Bidie Surgeon General with the Government of Madras (in a recent letter to the Private Secretary of the Governor of Madras) referring to this qualification, says, that "So far as the period of retaining and the number of subjects are concerned, it is much on a par with the requirements of the London Colleges of Physicians and Surgeons." We need hardly state that we heartily congratulate our countryman on the distinction he has obtained, and we trust he has a distinguished career before him. We understand that he means to spend a few months in his native country before taking up an appointment under the Indian Government. Com.

—The S.S. "Lady Gordon" which goes into mourning for three months will, after taking the Supreme Court round the island, proceed to Bombay for the purpose of being scraped and painted, and is expected to be absent for about a fortnight.

—His Excellency Sir Arthur Gordon is expected to return to Ceylon, from Malta, on the 18th inst.

Foreign News.

—There is prospect of further trouble in Bulgaria. The partisans of Russia are said to be gaining influence.

It is now reported that Emin Pasha has defeated the Mahdists and is on his way to the coast with Stanley. Large amounts have been voted to protect the German interests in East Africa. Prince Bismark has been criticised as proposing a too adventurous colonial policy.

General Boulanger has been elected to the French Assembly by a majority of 81000. There seems to be danger of grave difficulties in France from the influence of this hot-headed politician.

There has been difficulty between two rival would-be kings in the Samoan Islands, and as a result the natives have rebelled against the German protectorate. Germany asserts that the United States have assisted the natives, and the tempest in a teapot is liable to become an unfortunate international difficulty.

Crown Prince Rudolph of Austria died suddenly of apoplexy while out hunting. There was at first talk of foul play in his death, but the suspicion has proved incorrect. The emperor Francis Joseph has been profoundly affected by the sad occurrence, and is prostrate with grief. His Majesty expressly desires the funeral shall be a simple one, and that only relatives be asked to attend it. But for this, the Prince of Wales had fully intended being present.

Later. It has been ascertained that the Prince shot himself, it is thought under the influence of temporary insanity.